

REFLEXIÓNS SOBRE O CONSUMO...

Carola REINTJES

Tendas da Solidariedade - I.D.E.A.S.

Faise unha chamada de atención sobre a necesidade de levar ó cotiá a solidariedade cos países do Sur, a través dun consumo consciente no que ademais do prezo ou a calidade dos produtos sexan tomadas en conta as condicións de traballo que están detrás de cada 'ganga': man de obra infantil e outras traxedias humanas.

Imos facer maxia e volvemos á nosa nenez por uns momentíños. Estamos no campo xogando cun pau de madeira. Este pau convértese nun cabalo máxico, a espada do pirata ou a vasoira da bruxa mala. Non facía falla moito máis para nos aportar un intre de fonda felicidade. Este mundo máxico non precisaba dun consumo desmesurado para mergullarnos no reino dos nosos héroes fantásticos.

Nin o require hoxe. Estámonos achegando ó ano 2000 e aínda nos rodean - se observamos atentamente - Peter Pan e o Principiño, lexións de piratas e bruxas, coellos brillantes e cabalos máxicos. Existe aínda este país do "Endexamáis". Este pequeno, marabilloso paraíso de fantasía infantil (e adulta).

E a poucos metros, pero á súa vez increíblemente lonxe del, existe o paraíso artificial, o paraíso do consumo. Polo menos fáisenos crer que aquilo é o paraíso porque é máis visible, máis tanxible có reino máxico, é máis real: ... multicolor ... brillante ... fosforescente ... ruidoso e novo ... parecen construír "a maxia do século XX".

Os seus rostros visibles e tanxibles. Hai outros que fuxen da nosa "imaxinación" ou, mellor dito, da nosa falla de imaxinación e reflexión.

¿Acaso preocúpanos... a posible TRAXEDIA HUMANA, IN-HUMANA, que pode haber detrás da miña compra?. Traxedia humana que ten nome e apelidos, milleiros de brazos infantís polo mundo.

Están en Sivakasi / India cos seus 5-14 anos facendo mistos ata 12 horas ó día...

—en Kathmandu / Nepal, na India ou en Marrakesh / Marrocos cos seus 8-12 anos ata 72 horas semanais por aproximadamente 32 pts. ó día (datos de Marrocos) facendo alfombras...

... para o noso chan ...

—en Exipto cargando ladrillos cos seus 5,6,7 anos ou colleitando flores de xazmín para botes de perfume de luxo ...

... para os nosos olfatos ...

—en Bangkok, Tailandia, Salvador de Bahía ou Filipinas prostituíndose ...

... para os nosos corpos, os dos turistas "civilizados"

—en Estados Unidos milleiros de nenos mexicanos de 6 anos os máis pequenos traballando nos cultivos do millo por 1 dólar ó día ... para os nosos bandullos ...

—en Neápolis / Italia 100.000 nenos 54 horas semanais producindo zapatos "bos e baratos" ...

... para os nosos pés ...

... estes corpos, estes brazos, estas caras ... de neno ...

¿É este o prezo que hai que pagar por unha "GANGA"?

¿É este o prezo que hai que pagar para que os países do Sur podan saldar a súa débeda externa?

¿Preocúpannos estes feitos?. Eu non dubido de que sexa así. ¿Sabiámolo? ¿Por que non? ¿Quen se garda estes datos? ¿Que implicación persoal temos con iso, que podemos facer?. En definitiva, son en gran parte os nosos hábitos de consumo os que manteñen esta situación, eles constitúen sen dúbida un dos alicerces da inxusta Orde Económica-Política Mundial (e local).

O traballo infantil debe ser un absoluto TABÚ no comercio xusto. O consumidor ten na miña opinión dereito a saber cando na alfombra que merca vai tecido o sufrimento dun neno escravo. Debe ter liberdade a dicir SI ou NON. É imprescindible un aval de comercio que informa sobre as condicións de produción. Esta garantía do consumidor é xa un feito nas canles do COMERCIO ALTERNATIVO E XUSTO, pero debe ser igualmente unha reivindicación para o comercio tradicional.

Mercar todo a 100.

Mercar "Todo a 100" pode ser un "choio" para o noso peto. Non sempre será un "choio ético".

Mentres sigamos consumindo sen cuestionar a estrutura empresarial detrás do produto, estamos a dar "ó peor" o visto bo ou facendo a "vista gorda" - sen saber- ... a unha fábrica fosforescente cun xefe e milleiros de "formiguiñas" traballando, ... a "brazos baratos" de mulleres ou nenos, que son os máis "rendibles", aínda que estes brazos teñan so 5 anos;

... a unha produción contaminante, hipoteca para o futuro;

... ou a unha empresa multinacional que non garante nin os mínimos dereitos laborais ou sindicais ós seus traballadores;

... unha explotación laboral, onde nin estea garantido un soldo mínimo que garanta ó traballador a subsistencia.

Todas estas "traxedias humanas" detrás do produto, e, en definitiva, detrás do noso consumo, deben ser un TABÚ.

E coma consumidores reivindicamos o noso dereito a saber o que estamos mercando. Un consumo consciente é máis ca saber a lista dos aditivos, o E 605, E 230, etc.

Convidamos a un debate sobre o dereito do consumidor á información, non só dos criterios medioambientais ou "verdes" dos produtos, senón dos criterios sociais en xogo. Xa é hora de ter este debate entre a administración, as empresas de importación e produción e asociacións de consumidores e de Comercio Xusto.

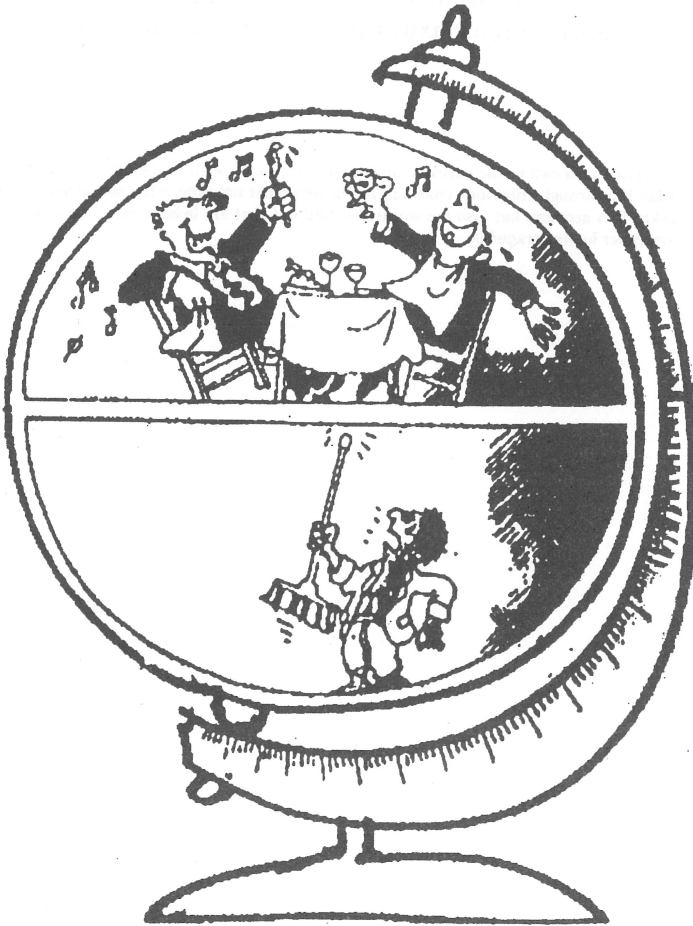
Cun CONSUMO CONSCIENTE E RESPONSABLE, cun COMERCIO XUSTO baseado na filosofía dunha ECONOMÍA ALTERNATIVA temos a posibilidade de contrarrestar as inxustizas en vez de facernos cómplices delas.

SUMMARY: Attention is drawn to the necessity of bringing solidarity with the Southern countries into everyday life through conscious consumption in which not only the price and quality of products is taken into account, but also the working conditions that are behind each "bargain": child labour and other human tragedies.

ARAO

TENDA SOLIDARIA

COMERCIO XUSTO CONSUMO CONSCIENTE

ELDUAYEN Nº 8 - VIGO